

Det er for Venstre i virkeligheden grundlæggende forkert, når man hele tiden i denne debat taler om etniske grupper i Danmark. Danmark består af enkelte mennesker, der i arbejde og fritidsliv bliver medlemmer af en lang række fællesskaber på arbejdspladsen, i boligområderne, i foreningslivet osv.

Udlændingene har selv ansvaret for at blive integreret i disse fællesskaber. Og vi politikere må stille krav til vore udlændinge og understøtte dem i, at de integreres på en sådan måde, at de tilegner sig danske normer i det omfang, der kræves for at klare sig selv i vort velfærdssamfund.

En helt afgørende forudsætning for at kunne fungere i det danske samfund er, at man har lært det danske sprog. Vil man have del i de offentlige velfærdsydelser, må man også kunne værtsfolkets modersmål.

Men det betyder naturligvis, at kommunerne må stille den nødvendige undervisning til rådighed. Det sker beklageligvis ikke altid. Undervisningen for udlændinge er ganske enkelt for dårlig i flere kommuner. Alt for mange ressourcer går til spilde, fordi der ikke er tilstrækkelig med relevante undervisningstilbud. Fra Venstre skal der lyde en stærk opfordring til kommunerne om at stille de fornødne ressourcer til rådighed for en relevant danskundervisning. Vi vil så til gengæld kompensere for dette ved at fritage kommunerne for pligten til modersmålsundervisning.

Vi har i Danmark og i debatten i alt for lang tid været for bange for at stille krav til de udlændinge, der vil bo i Danmark. Flere og flere udlændinge har i den senere tid selv taget bladet fra munden og udtrykt utilfredshed med, at der ikke stilles krav til dem, og at de tværtimod pakkes ind i vat og nedværdigende umyndiggørelse. En iraner udtalte forleden dag, at de bliver forkælet for meget.

Det er en fuldstændig misforståelse at give udlændinge særbehandling og opfatte dem som grupper, der omgående skal klientgøres. Udlændinge, der er flygtet fra forfølgelse, må og skal acceptere, at de i Danmark møder andre grupper, der i deres fædreland var deres fjender. Vi hverken kan eller skal acceptere i Danmark, at fjendskabet og krigen fortsætter her.

Mange er flygtet fra undertrykkelse og knægtelse af ytringsfriheden. Disse grupper må forstå, at de er kommet til et land med meget udstrakt ytringsfrihed, til et land, hvor debatformen ofte er meget direkte. Det nytter ikke, at

man råber racisme og diskrimination, hver gang en dansker bruger de samme udtryk eller skældsord over for udlændinge, som de anvender over for danskere. Tager man sig af det, er man med til at marginalisere sig selv og sætte sig uden for fællesskabet.

Det er misforstået godhed, når nogle danskere hele tiden mener, at udlændinge skal have særbehandling, og det er at sætte danskere op mod udlændinge at mene, at konflikter mellem danskere og udlændinge med djævlens vold og magt skal løses ved politianmeldelse af danskerne. Ethvert tilløb til diskrimination skal naturligvis stoppes, men det er ikke diskrimination, at man behandler udlændinge som danskere.

Det er et stigende problem, at så mange forsøger at få adgangsbillet til Danmark gennem asylsystemet eller gennem familiesammenføringsreglerne. Skal vi opretholde vores velfærdssamfund med overskud til andre, må vi nødvendigvis fortsat sætte grænser for tilstrømningen af udlændinge til Danmark.

Der er noget helt paradoksalt i, at vi på den ene side har indvandrerstop, så dygtige mennesker, der kan forsørge sig selv, ikke kan komme til Danmark, mens personer, der bare ved arrangerede ægteskaber gifter sig med en i Danmark boende udlænding, kan få opholdstilladelse.

Vi mener i Venstre, at vi i flygtningepolitikken skal skærpe den humanitære profil, der muliggør, at vore ressourcer udnyttes langt mere effektivt. De, der udnytter vor gæstfrihed til at begå kriminalitet i vort land, skal i langt højere grad udvises. Flygtninge skal først og fremmest hjælpes på stedet, og det må være slut med omgåelse af indvandrerstoppet gennem arrangerede ægteskaber. De, der kommer til Danmark som flygtninge, skal have midlertidigt ly og hjælpes til at vende tilbage.

Hvad med danskheden, der for mange, der spørger. Bliver vi ikke oversvømmet af islam, og ender vi ikke selv med at blive tvunget til at opgive vor kristne tro? Svaret er efter min mening, at det bestemmer vi selv. Men det kræver naturligvis, at vi danskere kræver af os selv, at vi besinder os på vore egne rødder, på vor historie, på vor tro og vor kultur. Lefler vi danskere for de militante udlændingegrupper, som findes i vort land, så dør den frihed, som hele vor kultur bygger på.

Vi skal ikke tillade, at man af religiøse grunde kan sætte sig ud over danske love. Også musli-